

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea articolului 2 din Legea nr.255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea articolului 2 din Legea nr.255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local (nr.b501/26.08.2020), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.XXXV/3391/1.09.2020 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D977 din 2.09.2020,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și al art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea art.2 din Legea nr.255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare, urmând a fi declarate de utilitate publică lucrările de interes public național de construcție, reabilitare, modernizare și reconversie funcțională, pentru construcții administrative necesare funcționării sistemului judiciar și a **activității avocaților, barourilor și a Uniunii Naționale a Barourilor din România.**

Propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.m) din Constituția României, republicată, iar, în aplicarea art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

2. La **titlu**, în acord cu uzanțele de redactare a actelor normative, propunem ca sintagma „articolului 2” să fie redată sub formă abreviată, respectiv „**art.2**”.

3. La **pct.1 și 2 ale articolului unic**, având în vedere că intervențiile legislative preconizate sunt doar de natura modificării, astfel cum e prevăzut în partea dispozitivă a articolului unic, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, este necesară eliminarea sintagmei „**se modifică și**” din cuprinsul enunțurilor celor două punctelor de modificare.

Totodată, precizăm că, potrivit **art.37** din Legea nr.51/1995 pentru organizarea profesiei de avocat, cu modificările și completările ulterioare, „*Ministerul Justiției este obligat să asigure spațiile necesare în vederea desfășurării activității avocaților în sediul instanțelor judecătorești*”, aspect reținut și în cuprinsul *Expunerii de motive*, nefiind însă clar dacă textul propus vizează alte spații decât cele la care face referire articolul anterior menționat.

Așadar, pentru predictibilitatea și claritatea normei, propunem redactarea mai clară a acesteia în ceea ce privește lucrările de interes public național de construcție, reabilitare, modernizare și reconversie funcțională, pentru construcții administrative **necesare funcționării activității avocaților**.

4. Semnalăm că, potrivit art.38 din Legea nr.51/1995 pentru organizarea profesiei de avocat, cu modificările și completările ulterioare, avocații sunt „*parteneri indispensabili ai justiției*”. Menționăm că buna și justa realizare a justiției este înfăptuită și de alți parteneri ai justiției, precum experții evaluatori, traducătorii, executorii judecătorești etc

Ca urmare, precizăm că sintagma „*și a activității avocaților, barourilor și a Uniunii Naționale a Barourilor din România*” este susceptibilă a constitui o discriminare față de ceilalți actori care înfăptuiesc justiția, fapt care contravine dispozițiilor art.16 alin.(1) din Constituția României și prevederilor art.14¹ din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale.

¹ Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale (Roma, 4.XI.1950)

„Art. 14 Intercizarea discriminării Exercițarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nicio deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.”.

În acest sens, menționăm că, în considerentele Deciziei Curții Constituționale nr.872 din 25 iunie 2010, se precizează că „în Cauza Stec și alții împotriva Regatului Unit, 2006, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că art.1² din Protocolul adițional la Convenție nu vizează un drept de a dobândi proprietatea în sistemul regimului de securitate socială. Este la libera apreciere a statului de a decide cu privire la aplicarea oricărui regim de securitate socială sau de a alege tipul sau cuantumul beneficiilor pe care le acordă în oricare dintre aceste regimuri. Singura condiție impusă statului este aceea de a respecta art.14³ din Convenție privind nediscriminarea. Dacă, în schimb, statul a adoptat o legislație care reglementează drepturi provenite din sistemul de asigurări sociale - indiferent dacă acestea rezultă sau nu din plata unor contribuții -, acea legislație trebuie să fie considerată ca generând un interes patrimonial în sensul art. 1 din Protocolul adițional la Convenție.”

² **Protocolul adițional** la Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale (Paris, 20.III.1952)
„**Art1 Protecția proprietății** Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare reglementării folosirii bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”.

³ **Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale** (Roma, 4.XI.1950)

„**Art. 14 Interzicerea discriminării** Exercițarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nicio deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.”.

PREȘEDINTE

dr. Dragos ILIESCU

Nr
București

